

Publicerad 2010-03-04 09:54 av Örjan Carlborg

Att vakna kl 02.26

När du vänder dig om
böljar täcket till
I våg efter våg
strömmar din värme mot mig
Jag är bryggan vid stranden
och på ryggen fryser vattnet till is

Du sköljer över mig
når mitt ansikte
Din doft fyller mig
får mitt inre att skälva
Jag är tusentals vass strån
som vajar i takt med vattnet

Du driver mig mot stranden
med havets samlade kraft
närmare närmare närmare
tills handen smälter samman med din hud
Jag är båten som rider din våg
följer dess rullningar mjukt och följsamt

Du låter mig vandra
längs strandbrynet i solnedgången
Min näsa och mun bjuds på en resa
svävande tätt över dina dyner
Jag är läppar som smakar på havets salt
förtrollad minns jag strändernas doft

Du lägger mig sakta ned
låter min kropp täcka ditt liv
Vår hud smälter samman
tills jag inte kan undgå
att känna leendet i din beröring
och se skönheten i din sång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Örjan Carlborg med Poeter.se id #31372 innehar upphovsrätten